

Leven (Blog-2020-02)

Er zijn momenten in ons leven dat het ons zwaar valt om op deze aarde rond te lopen. We kampen met grote en kleinere problemen waar we niet goed raad mee weten. Of we hollen van het een naar het ander en vragen ons dan 's avonds als we uitgeput op de bank hangen af: Is dit het nou? Wat is de zin van dit alles? Soms kan somberheid ons overvallen zonder dat we precies weten waarom. Dit soort gevoelens horen bij ons mens zijn. Gelukkig wisselen ze zich meestal af met betere tijden waarin we weer oog hebben voor de vele kleine gebeurtenissen die ons goed doen, voor de ontmoetingen die ons tevreden maken of zelfs vreugde verschaffen.

De discussie over voltooid leven en de mogelijkheid te sterven als je klaar bent met het leven gaat voorbij aan onze menselijkheid waar altijd hoogte- en dieptepunten zijn. Wat doe je als iemand die nog redelijk gezond is tegen je zegt dat hij niet verder wil leven? Is het dan barmhartig om iemand een pil te geven die de dood veroorzaakt? Voor mij is het een schreeuw van pijn van een mens die het moeilijk heeft. Misschien is het een roep uit angst voor wat komen gaat, voor toenemende afhankelijkheid. De dood wordt dan gezien als een oplossing omdat je bang bent anderen tot last te worden.

Ik zou iedere mensen met deze gedachten vooral nabij willen zijn. Samen kun je kijken wat er nodig is om het leven weer als zinvol te ervaren. Elke mens heeft zoveel talenten en kwaliteiten, vaak ook veel wijsheid, die kunnen we niet missen. Soms zie je dat zelf niet meer, maar je bent van waarde omdat je bent wie je bent.

Ik streef naar een samenleving waarin we de kostbaarheid van een mensenleven koesteren. Ik hoop op een maatschappij waarin we luisteren naar elkaar en waarin we oplossingen zoeken voor wat het leven ondraaglijk maakt. Ik droom van een liefdevolle gemeenschap waarin we elkaar dragen en samen zoeken naar wat ons leven betekenisvol kan maken.

Elkaar overlaten aan het eenzame verlangen naar sterven lijkt me te kil, te koud. Het is niet vreemd om soms te wensen dat het leven eindigt. Maar het lijkt me vooral een beginpunt van verandering, een serieuze prikkel dat het zo niet goed gaat. Christus kent ons diepe lijden, het diepe verdriet. Hij wijst ons de weg naar nieuw leven, naar het licht in het diepe duister, naar liefde door de dood heen.